

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 787

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 22 august 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 125 din 27 februarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 și ale art. 12 ¹ alin. (1) din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice	2–9	429. — Decizie privind acordarea autorizării pentru Societatea pentru Servicii de Telecomunicații și Tehnologia Informației în Rețelele Electrice de Transport „TELETRANS” — S.A. privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G	15
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
16. — Ordonanță pentru transpunerea art. 17 alin. (15) din Directiva (UE) 2024/1.275 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind performanța energetică a clădirilor și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe.....	10–12	845. — Ordin al ministrului energiei privind aprobarea unei finanțări pentru plata drepturilor salariale restante aferente lunilor mai și iunie 2025 pentru lucrările de închidere executate în această perioadă la minele necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan din cadrul Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A., în conformitate cu Planul de închideri mine, actualizat aferent perioadei 2023-2032, autorizat de către Comisia Europeană prin Decizia C (2024) 7.896 final, și cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huiță necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan	15–16
679. — Hotărâre privind acceptarea de către statul român a donației unui bun mobil, ca operațiune compensatorie, din partea Harris Global Communications Inc și darea în administrarea Ministerului Apărării Naționale a acestui bun.....	13		
690. — Hotărâre pentru aprobarea plății contribuției voluntare a României către Fondul voluntar al NATO privind Pachetul de asistență cuprinzătoare pentru Ucraina (NATO — Ukraine Comprehensive Assistance Package Trust Fund)	14		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 125

din 27 februarie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 și ale art. 12¹ alin. (1) din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 și ale art. 12¹ alin. (1) din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice și ale art. 152 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Eugen Adrian Ionel în Dosarul nr. 25.905/3/2020/a1.5 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 3 decembrie 2024, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriaz, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 28 ianuarie 2025. La data de 28 ianuarie 2025, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul dezbaterii, potrivit aceluiași dispoziții legale, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 27 februarie 2025, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Decizia penală nr. 12/R din 15 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 25.905/3/2020/a1.5, **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 și ale art. 12¹ alin. (1) din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice și ale art. 152 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Eugen Adrian Ionel într-o cauză având ca obiect verificarea legalității probelor de către judecătorul de cameră preliminară.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul susține că modificările aduse Legii nr. 506/2004 prin dispozițiile Legii nr. 235/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, au condus la un standard de protecție a dreptului la viață intimă, familială și privată inferior comparativ cu cel prevăzut de vechea reglementare, respectiv Legea nr. 82/2012 privind reținerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, precum și pentru modificarea și

completarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, care, de altfel, a fost constatată ca fiind neconstituțională prin Decizia nr. 440 din 8 iulie 2014 — datele de trafic fiind stocate, potrivit reglementării constatate ca fiind neconstituțională, pentru o perioadă de 6 luni, în condițiile în care textele criticate prevăd o durată de stocare de 3 ani. Mai mult, se susține că este neconstituțională posibilitatea de stocare, conservare și prelucrare a datelor în mod nediferențiat și generalizat. Se mai arată că dispozițiile legale criticate coroborate cu prevederile Codului de procedură penală sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate și încalcă cerința caracterului necesar și proporțional al unei astfel de măsuri, standard care a fost reglementat la art. 53 din Constituție pentru evitarea abuzurilor de drept.

5. Sunt invocate, totodată, dispozițiile art. 138 alin. (1) lit. d) și j), ale art. 139, ale art. 144 alin. (3) și ale art. 152 din Codul de procedură penală, arătându-se că localizarea unei persoane reprezintă o ingerință gravă în drepturile sale fundamentale. În acest context, se arată că dispozițiile legale criticate creează un tratament diferit între localizarea persoanelor pentru viitor și localizarea persoanelor pentru trecut, această din urmă formă de localizare depinzând, sub aspect temporal, doar de capacitatea tehnică a furnizorilor de rețele publice și de servicii de comunicații electronice destinate publicului de a stoca date. Or, se arată că ingerința în viața privată a unei persoane are efecte similare, indiferent dacă este pentru trecut sau pentru viitor, motiv pentru care se impune ca legea să asigure același regim juridic pentru cele două ipoteze anterior menționate.

6. Se arată, de asemenea, că o astfel de ingerință este excesivă/disproporționată atunci când datele sunt stocate pentru perioade de 3 până la 5 ani. Se susține că aceste termene sunt disproporționate în raport cu scopul urmărit — respectiv diligența de natură comercială a furnizorilor de servicii de telefonie și internet, care încetează odată cu plata sau cu necontestarea facturilor de către clienți — fiind, totodată, contrare dreptului Uniunii Europene, dar și neconstituționale.

7. Se arată că, în realitate, s-ar impune stocarea datelor de către furnizorii de rețele publice și de servicii de comunicații electronice destinate publicului doar în condițiile în care există o notificare autorizată din partea organelor judiciare și fără ca această stocare să poată depăși un termen rezonabil și proporțional.

8. Pentru aceste motive, se susține că trebuie exclusă posibilitatea folosirii, în mod autorizat, în cauzele penale, a datelor mai vechi de 6 luni.

9. Sunt invocate considerentele Hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene (Marea cameră) din 8 aprilie 2014, pronunțată în cauzele conexe *Digital Rights Ireland Ltd (C-293/12)* și *Kärntner Landesregierung (C-594/12)*.

10. În fine, se arată că, într-adevăr, dispozițiile art. 152 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală obligă judecătorul la realizarea unui test de proporționalitate a măsurii pe care o dispune, însă acest aspect nu elimină caracterul neconstituțional al dispozițiilor legale criticate în prezenta cauză.

11. **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se face trimitere la soluția și la considerentele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 504 din 30 iunie 2020. Se susține că dispozițiile legale invocate în cuprinsul acesteia reprezintă garanții ale drepturilor fundamentale ale persoanelor ale căror date constituie obiectul operațiunilor de stocare și de furnizare prevăzute de Legea nr. 506/2004, care completează garanțiile reglementate prin art. 152 din Codul de procedură penală.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, conform încheierii de sesizare, dispozițiile art. 5 și ale art. 12¹ alin. (1) din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice și ale art. 152 din Codul de procedură penală. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia critică, în realitate, doar dispozițiile art. 5 și ale art. 12¹ alin. (1) din Legea nr. 506/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1101 din 25 noiembrie 2004, care au următorul cuprins:

— Art. 5 din Legea nr. 506/2004: „(1) *Datele de trafic referitoare la abonați și la utilizatori, prelucrate și stocate de către furnizorul unei rețele publice de comunicații electronice sau de către furnizorul unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului, trebuie să fie șterse ori transformate în date anonime, atunci când nu mai sunt necesare la transmiterea unei comunicări, dar nu mai târziu de 3 ani de la data efectuării comunicării, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (2), (3) și (5).*

(2) *Prelucrarea datelor de trafic efectuată în scopul facturării abonaților sau al stabilirii obligațiilor de plată pentru interconectare este permisă doar până la împlinirea unui termen de 3 ani de la data scadenței obligației de plată corespunzătoare.*

(2¹) *Prelucrarea datelor de trafic efectuată în scopul stabilirii obligațiilor contractuale ce privesc abonații serviciilor de comunicații cu plata în avans este permisă până la împlinirea unui termen de 3 ani de la data efectuării comunicării.*

(3) *Furnizorul unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului poate prelucra datele prevăzute la alin. (1), în vederea comercializării serviciilor sale sau a furnizării de servicii cu valoare adăugată, numai în măsura și pe durata necesară comercializării, respectiv furnizării acestor servicii, și numai cu consimțământul expres prealabil al abonatului sau utilizatorului la care se referă datele respective. Abonatul sau, după caz, utilizatorul își poate retrage oricând consimțământul exprimat cu privire la prelucrarea datelor de trafic.*

(4) *În cazurile prevăzute la alin. (2) și (3), furnizorul serviciului de comunicații electronice destinat publicului este obligat să*

informeze abonatul sau utilizatorul cu privire la categoriile de date de trafic care sunt prelucrate și la durata prelucrării acestora. În cazul prevăzut la alin. (3), această informare trebuie să aibă loc anterior obținerii consimțământului abonatului sau utilizatorului.

(5) *Prelucrarea datelor de trafic în condițiile alin. (1)-(4) poate fi efectuată numai de către persoanele care acționează sub autoritatea furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului, având ca atribuții facturarea ori gestionarea traficului, relațiile cu clienții, detectarea fraudelor, comercializarea serviciilor de comunicații electronice sau furnizarea serviciilor cu valoare adăugată, și este permisă numai în măsura în care este necesară pentru îndeplinirea acestor atribuții.*

(6) *Prevederile alin. (1)-(3) și (5) nu aduc atingere posibilității autorităților competente de a avea acces la datele de trafic, în condițiile legii.”;*

— Art. 12¹ alin. (1) din Legea nr. 506/2004: „*La solicitarea instanțelor de judecată sau la solicitarea organelor de urmărire penală ori a organelor de stat cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale, cu autorizarea prealabilă a judecătorului stabilit potrivit legii, furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului și furnizorii de rețele publice de comunicații electronice pun la dispoziția acestora, de îndată, dar nu mai târziu de 48 de ore, datele de trafic, datele de identificare a echipamentului și datele de localizare, în conformitate cu prevederile referitoare la protecția datelor cu caracter personal.*”

16. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) cu privire la principiul securității juridice și la calitatea legii, art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, ale art. 20 — *Tratatul internațional privind drepturile omului*, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 26 — *Viața intimă, familială și privată*, ale art. 28 — *Secretul corespondenței*, ale art. 30 — *Libertatea de exprimare*, ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, precum și prevederilor art. 7, 8, 11 și ale art. 52 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene referitoare la respectarea vieții private și de familie, protecția datelor cu caracter personal, libertatea de exprimare și de informare și întinderea și interpretarea drepturilor și principiilor și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la respectarea vieții private și de familie.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate Curtea reține că, în domeniul comunicațiilor electronice, la nivelul Uniunii Europene a fost adoptată, în trecut, Directiva 2006/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice și de modificare a Directivei 2002/58/CE, act normativ european care a fost declarat nevalid, prin raportare la prevederile art. 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin Hotărârea (Marii Camere) din 8 aprilie 2014, pronunțată în cauzele conexe C-293/12 și C-594/12, *Digital Rights Ireland Ltd (C-293/12) împotriva Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Commissioner of the Garda Síochána și, respectiv, Kärntner Landesregierung, Michael Seitzinger, Christof Tschohl și alții*.

18. Prin hotărârea anterior menționată, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a constatat că dispozițiile Directivei 2006/24/CE contravin prevederilor art. 7 și 8 din Carta drepturilor

fundamentale a Uniunii Europene referitoare la respectarea vieții private și de familie și la protecția datelor cu caracter personal. Pentru a pronunța această soluție, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut, *în primul rând*, că Directiva 2006/24/CE privește, în mod global, ansamblul persoanelor care utilizează servicii de comunicații electronice, fără însă ca persoanele ale căror date sunt păstrate să se regăsească, fie și în mod indirect, într-o situație susceptibilă să declanșeze începerea urmăririi penale. În plus, s-a reținut că directiva menționată nu prevede nicio excepție, astfel încât ea se aplică chiar și acelor persoane ale căror comunicații sunt supuse, potrivit normelor dreptului național, secretului profesional. De asemenea, Curtea a reținut că directiva anterior menționată nu impune existența unei relații între datele a căror păstrare o reglementează și o amenințare pentru siguranța publică și, în special, că aceasta nu se limitează la păstrarea fie a unor date aferente unei perioade temporale și/sau unei zone geografice determinate și/sau unui cerc de persoane determinate care ar putea fi implicate, într-un mod sau altul, în săvârșirea unei infracțiuni grave, fie a unor date referitoare la persoane care ar putea contribui, pentru alte motive, prin păstrarea datelor lor, la prevenirea, la detectarea sau la urmărirea penală a infracțiunilor grave. *În al doilea rând*, s-a reținut că Directiva 2006/24/CE nu prevede niciun criteriu obiectiv care să permită delimitarea accesului autorităților naționale competente la date și utilizarea lor ulterioară în scopul prevenirii, detectării sau urmăririi penale în legătură cu infracțiuni care justifică asemenea măsuri, având în vedere amploarea și gravitatea ingerinței în drepturile fundamentale consacrate la art. 7 și 8 din Cartă. În plus, s-a reținut că directiva analizată nu prevede, în mod expres, că accesul la date și utilizarea ulterioară a datelor în cauză trebuie să fie restricționate la scopul prevenirii și al descoperirii unor infracțiuni expres reglementate sau al desfășurării urmăririi penale în privința acestora și că, potrivit prevederilor sale, accesul la datele păstrate de autoritățile naționale competente nu este condiționat de un control prealabil efectuat fie de o instanță, fie de o entitate administrativă independentă prin a căror decizie se urmărește limitarea accesului la date și a utilizării lor la ceea ce este strict necesar în vederea atingerii obiectivului urmărit. *În al treilea rând*, în ceea ce privește durata de păstrare a datelor, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că dispozițiile art. 6 din Directiva 2006/24/CE impun păstrarea acestora pentru o perioadă de minimum șase luni și maximum 24 de luni, fără a se face vreo distincție între categoriile de date reglementate la art. 5 din aceeași directivă în funcție de utilitatea lor eventuală în scopul realizării obiectivului urmărit sau în funcție de persoanele vizate. S-a conchis, așadar, că Directiva 2006/24/CE nu prevede norme clare și precise care reglementează întinderea ingerinței în drepturile fundamentale consacrate la art. 7 și 8 din Cartă.

19. În prezent, este în vigoare și aplicabilă la nivelul Uniunii Europene Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice).

20. Soluția și considerentele Hotărârii din 8 aprilie 2014 pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene au constituit argumente care au stat la baza Deciziei nr. 440 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 4 septembrie 2014, prin care Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor Legii nr. 82/2012 privind reținerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 506/2004 privind

prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 25 martie 2014.

21. În ceea ce privește dispozițiile art. 12¹ alin. (1) din Legea nr. 506/2004, Curtea arată că acestea au mai format obiectul controlului de constituționalitate, fiind pronunțată, în acest sens, Decizia nr. 589 din 21 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 30 ianuarie 2018, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12¹ alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 506/2004.

22. Prin decizia precitată, paragrafele 16-33, Curtea a reținut că legiuitorul nu a adoptat o nouă lege care să reglementeze procedura reținerii și stocării datelor și un mecanism real de control al activității furnizorilor de rețele publice și de servicii de comunicații electronice de către o autoritate independentă, așa cum era prevăzut în Decizia nr. 440 din 8 iulie 2014, precitată, paragraful 68. Prin Legea nr. 235/2015 au fost modificate și completate dispozițiile Legii nr. 506/2004, după cum urmează: — s-a introdus definiția „datelor de identificare a echipamentului” la art. 2 lit. b¹), ca fiind date de identificare a echipamentului — date tehnice ale furnizorilor de servicii de comunicații destinate publicului și ale furnizorului de rețele publice de comunicații electronice, care permit identificarea amplasamentului echipamentelor de comunicații ale acestora, prelucrate în scopul transmiterii unei comunicări printr-o rețea de comunicații electronice sau în scopul facturării contravalorii acestei operațiuni; — s-a modificat art. 5 alin. (1), cu următorul cuprins: „*Datele de trafic referitoare la abonați și la utilizatori, prelucrate și stocate de către furnizorul unei rețele publice de comunicații electronice sau de către furnizorul unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului, trebuie să fie șterse ori transformate în date anonime, atunci când nu mai sunt necesare la transmiterea unei comunicări, dar nu mai târziu de 3 ani de la data efectuării comunicării, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (2), (3) și (5).*”; — s-a introdus art. 5 alin. (2¹), cu următorul cuprins: „*Prelucrarea datelor de trafic efectuată în scopul stabilirii obligațiilor contractuale ce privesc abonații serviciilor de comunicații cu plata în avans este permisă până la împlinirea unui termen de 3 ani de la data efectuării comunicării.*”; — s-a introdus un nou articol, art. 12¹, referitor la accesul la date al autorităților, dispoziții ce formează obiect al excepției de neconstituționalitate.

23. De asemenea, Curtea a reținut că, în expunerea de motive a Legii nr. 235/2015, s-a precizat că propunerea legislativă „nu urmărește înlocuirea Legii nr. 82/2012”. Prin urmare, „de vreme ce prezenta reglementare nu instituie o veritabilă obligație de reținere a datelor în afara scopului facturării și asigurării serviciului de comunicații, nu mai subzistă necesitatea asigurării unor garanții suplimentare privind prelucrarea și stocarea acestor date și nici a instituirii unui alt mecanism de control, garanții solicitate prin Decizia Curții Constituționale nr. 440 din 8 iulie 2014. Practic, completările și modificările aduse Legii nr. 506/2004 prin prezenta inițiativă legislativă constau în definirea datelor tehnice ce permit individualizarea echipamentelor utilizate de furnizorii de servicii și rețele publice de comunicații electronice și statuează garanțiile și condițiile de legalitate prin instituirea obligației de obținere a aprobării judecătorului competent anterior accesării respectivelor date de orice autorități și instituții publice. Totodată, trebuie precizat că respectivele date sunt deținute de furnizorii sus-menționați în scopul facturării și prevenirii unor litigii comerciale, iar acestor furnizori nu le sunt create obligații suplimentare”.

24. Totodată, Curtea a constatat că prin Legea nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial a României, Partea I, nr. 334 din 29 aprilie 2016, au fost modificate denumirea marginală („Obținerea datelor de trafic și de localizare prelucrate de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice ori furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului”) și alin. (1) al art. 152 din Codul de procedură penală, acesta având în prezent următorul conținut: *„(1) Organele de urmărire penală, cu autorizarea prealabilă a judecătorului de drepturi și libertăți, pot solicita date de trafic și localizare prelucrate de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice ori furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: a) există o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2) sau a unei infracțiuni de concurență neloială, de evadare, de fals în înscrisuri, infracțiuni privind nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor nucleare și al materiilor explozive, a unei infracțiuni privind nerespectarea dispozițiilor privind introducerea în țară de deșeuri și reziduuri, a unei infracțiuni privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc ori a unei infracțiuni privind regimul juridic al precursorilor de droguri, și infracțiuni referitoare la operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive asemănătoare celor determinate de substanțele și produsele stupefiante sau psihotrope; b) există temeiuri justificate pentru a se crede că datele solicitate constituie probe; c) probele nu ar putea fi obținute în alt mod sau obținerea lor ar presupune dificultăți deosebite ce ar prejudicia ancheta ori există un pericol pentru siguranța persoanelor sau a unor bunuri de valoare; d) măsura este proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, date fiind particularitățile cauzei, importanța informațiilor ori a probelor ce urmează a fi obținute sau gravitatea infracțiunii. (2) Judecătorul de drepturi și libertăți se pronunță în termen de 48 de ore cu privire la solicitarea organelor de urmărire penală de transmitere a datelor, prin încheiere motivată, în camera de consiliu. (3) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care colaborează cu organele de urmărire penală au obligația de a păstra secretul operațiunii efectuate.”*

25. Mai mult, Curtea Constituțională a reținut că, prin Decizia nr. 15 din 26 septembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, referitoare la examinarea recursului în interesul legii privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 12¹ din Legea nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare, în materia obținerii datelor prelucrate de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, instanța supremă a constatat că, „odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 75/2016, art. 152 din Codul de procedură penală a devenit temei legal unic și direct pentru autorizarea solicitării datelor de trafic și localizare prelucrate de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, în condițiile în care din conținutul alin. (1) al acestui articol a fost eliminată referirea la «legea specială» în baza căreia se realiza, în precedent, reținerea acestor date.”

26. Ținând cont de aceste evenimente legislative, referitor la datele la care pot avea acces autoritățile, Curtea a observat că art. 12¹ alin. (1) din Legea nr. 506/2004, introdus prin Legea

nr. 235/2015, nu mai cuprinde sintagma „datele necesare” pentru identificarea unui abonat sau unui utilizator înregistrat, așa cum era prevăzută în art. 1 alin. (2) din Legea nr. 82/2012, sintagma cu privire la care Curtea a constatat, prin Decizia nr. 440 din 8 iulie 2014, că nu a înlăturat viciul de neconstituționalitate semnalat prin Decizia nr. 1.258 din 8 octombrie 2009, care a criticat faptul că legiuitorul nu a definit în mod expres ce se înțelege prin „date conexe necesare pentru identificarea abonatului sau a utilizatorului înregistrat”. Dispozițiile art. 12¹ alin. (1) din Legea nr. 506/2004, introduse prin Legea nr. 235/2015, reglementează accesul autorităților la datele de trafic, datele de identificare a echipamentului și datele de localizare, în conformitate cu prevederile referitoare la protecția datelor cu caracter personal. Potrivit art. 2 lit. b), lit. b¹) — introdusă prin Legea nr. 235/2015 — și lit. c) din Legea nr. 506/2004, „date de trafic” sunt orice date prelucrate în scopul transmiterii unei comunicări printr-o rețea de comunicații electronice sau în scopul facturării contravalorii acestei operațiuni, „date de identificare a echipamentului” sunt datele tehnice ale furnizorilor de servicii de comunicații destinate publicului și ale furnizorului de rețele publice de comunicații electronice, care permit identificarea amplasamentului echipamentelor de comunicații ale acestora, prelucrate în scopul transmiterii unei comunicări printr-o rețea de comunicații electronice sau în scopul facturării contravalorii acestei operațiuni, iar „date de localizare” sunt orice date prelucrate într-o rețea de comunicații electronice sau prin intermediul unui serviciu de comunicații electronice, care indică poziția geografică a echipamentului terminal al utilizatorului unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului.

27. Referitor la autoritățile care pot avea acces la datele analizate, Curtea a observat că, în conformitate cu noua redactare a art. 12¹ alin. (1) din Legea nr. 506/2004, instanțele judecătorești sau organele de urmărire penală pot avea acces la aceste date „cu autorizarea prealabilă a judecătorului stabilit potrivit legii”. Astfel, art. 12¹ alin. (1) din Legea nr. 506/2004 nu preia soluția legislativă privind posibilitatea organelor de stat cu atribuții în domeniul prevenirii și contracarării amenințărilor la adresa securității naționale de a avea acces la datele reținute de furnizorii de servicii și rețele publice de comunicații electronice, fără autorizarea prealabilă a instanțelor, soluție legislativă cuprinsă în Legea nr. 82/2012, declarată neconstituțională prin Decizia nr. 440 din 8 iulie 2014. Așadar, în prezent, accesul tuturor autorităților la date este condiționat, în toate cazurile, de autorizarea prealabilă efectuată de către o instanță.

28. În ceea ce privește obligația continuă a furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și a furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului de a reține datele în cauză, Curtea a constatat că regula instituită de art. 5 alin. (1) din Legea nr. 506/2004, modificat prin Legea nr. 235/2015, este aceea că datele de trafic trebuie să fie șterse ori transformate în date anonime, atunci când nu mai sunt necesare pentru transmiterea unei comunicări, „dar nu mai târziu de 3 ani de la data efectuării comunicării, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (2), (3) și (5).”

29. Referitor la garanțiile legale care să asigure o protecție eficientă împotriva abuzurilor și a oricărui acces sau a oricărei utilizări ilicite, Curtea a constatat că art. 12¹ alin. (1) din Legea nr. 506/2004, introdus prin Legea nr. 235/2015, prevede, în toate cazurile în care se solicită datele de trafic, datele de identificare a echipamentului și datele de localizare, autorizarea prealabilă a judecătorului, iar art. 12¹ alin. (3) prevede că „Solicitățile, respectiv răspunsurile, dacă sunt transmise în format electronic, se semnează cu semnătură electronică extinsă bazată pe un

certificat calificat, eliberat de un furnizor de servicii de certificare acreditat. Fiecare persoană care certifică datele sub semnătură electronică răspunde, potrivit legii, pentru integritatea și securitatea acestor date”, în vreme ce alin. (4) al aceluiași articol prevede că „Solicitările prevăzute la alin. (1) se procesează în condiții de confidențialitate”.

30. Având în vedere acestea, Curtea a constatat că dispozițiile art. 12¹ alin. (1) din Legea nr. 506/2004, referitoare la accesul la date al instanțelor de judecată sau al organelor de urmărire penală, chiar dacă se referă la date tehnice, iar nu la conținutul corespondenței, reprezintă o intervenție legislativă în sfera drepturilor fundamentale privind viața intimă, familială și privată, secretul corespondenței și libertatea de exprimare, consacrate de art. 26, 28 și, respectiv, 30 din Constituție.

31. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, concretizată, cu titlu de exemplu, prin Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013, paragraful II.1, și Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, paragraful 26, Curtea a analizat, prin prisma unui test de proporționalitate, dacă o astfel de ingerință este justificată, dacă obiectivul urmărit califică scopul reglementării ca fiind unul legitim și dacă limitarea este rezonabilă în raport cu obiectivul urmărit și nu tinde la transformarea acestui drept într-unui iluzoriu/teoretic. Conform principiului proporționalității, astfel cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 662 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2015, paragraful 28, orice măsură luată trebuie să fie adecvată — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară — indispensabilă pentru îndeplinirea scopului și proporțională — este menținut justul echilibru între interesele concurente pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit.

32. De altfel, prin Decizia nr. 1.258 din 8 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 23 noiembrie 2009, Curtea a stabilit că este imperios necesară asigurarea unor mijloace legale adecvate și eficiente, compatibile cu procesul continuu de modernizare și tehnologizare a mijloacelor de comunicare, astfel încât fenomenul infracțional să poată fi controlat și contracarat. S-a arătat că tocmai de aceea drepturile individuale nu pot fi exercitate *in absurdum*, ci pot constitui obiectul unor restrângeri care sunt justificate în funcție de scopul urmărit. S-a reținut, de asemenea, că limitarea exercițiului unor drepturi personale, în considerarea unor drepturi colective și interese publice, ce vizează siguranța națională, ordinea publică sau prevenția penală, a constituit în permanență o operațiune sensibilă sub aspectul reglementării, fiind necesară menținerea unui just echilibru între interesele și drepturile individuale, pe de o parte, și cele ale societății, pe de altă parte.

33. Aplicând aceste considerente de principiu la speța dedusă judecării, prin Decizia nr. 589 din 21 septembrie 2017, precizată, Curtea a constatat că acordarea dreptului de acces al organelor de urmărire penală la datele de trafic, datele de identificare a echipamentului și datele de localizare este o măsură adecvată, fiind potrivită pentru îndeplinirea scopului constând în obținerea de probe care nu ar fi posibil de obținut altfel. În ceea ce privește organele de urmărire penală, este evident că solicitările acestora nu pot viza decât obiectul urmăririi penale, astfel cum este reglementat de art. 285 alin. (1) din Codul de procedură penală, ca fiind „strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea persoanelor care au săvârșit o infracțiune și la stabilirea răspunderii penale a acestora, pentru a se constata dacă este

sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată”. Chiar dacă, astfel cum rezultă din expunerea de motive a Legii nr. 235/2015, prevederile art. 12¹ din Legea nr. 506/2004 nu au fost introduse pentru a înlocui Legea nr. 82/2012, scopul pentru care organele de urmărire penală ar putea solicita datele de trafic, datele de identificare a echipamentului și datele de localizare îl reprezintă obținerea de probe, solicitarea fiind supusă, în toate cazurile, analizei și cenzurii unui judecător.

34. Având în vedere acestea, Curtea a constatat, de asemenea, că măsura de acces al instanțelor de judecată sau al organelor de urmărire penală, cu autorizarea prealabilă a judecătorului, la datele de trafic, datele de identificare a echipamentului și datele de localizare este o măsură necesară pentru îndeplinirea obiectivului avut în vedere, acela de a obține probe care nu ar fi posibil de obținut altfel, mai ales că legiuitorul a avut în vedere doar datele de trafic, datele de identificare a echipamentului și datele de localizare, iar nu și conținutul corespondenței. Totodată, așa cum a stabilit Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 15 din 26 septembrie 2016, în ceea ce privește organele de urmărire penală, accesul la datele de trafic și de localizare, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 75/2016, se face în condițiile art. 152 din Codul de procedură penală.

35. Cu privire la proporționalitatea propriu-zisă, adică la existența unui just echilibru între interesele generale și individuale, Curtea a constatat că art. 12¹ alin. (1) din Legea nr. 506/2004 prevede, în toate cazurile în care se solicită datele de trafic, datele de identificare a echipamentului și datele de localizare, autorizarea prealabilă a judecătorului. Totodată, art. 12¹ alin. (3) prevede că „Solicitările, respectiv răspunsurile, dacă sunt transmise în format electronic, se semnează cu semnătură electronică extinsă bazată pe un certificat calificat, eliberat de un furnizor de servicii de certificare acreditat. Fiecare persoană care certifică datele sub semnătură electronică răspunde, potrivit legii, pentru integritatea și securitatea acestor date”, iar alin. (4) al aceluiași articol prevede că „Solicitările prevăzute la alin. (1) se procesează în condiții de confidențialitate”. De altfel, furnizorul are obligația de a lua măsurile de securitate prevăzute la art. 3 din Legea nr. 506/2004.

36. Totodată, referitor la posibilitatea de a stoca aceste date, regula este aceea a ștergerii sau anonimizării datelor de trafic, de localizare și de identificare a echipamentului, legiuitorul prevăzând, în mod clar, excepțiile de la această regulă. Astfel, potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 506/2004, modificat prin Legea nr. 235/2015, datele de trafic trebuie să fie șterse ori transformate în date anonime, atunci când nu mai sunt necesare la transmiterea unei comunicări, „dar nu mai târziu de 3 ani de la data efectuării comunicării, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (2), (3) și (5).” Potrivit art. 5 alin. (2), prelucrarea datelor de trafic efectuată în scopul facturării abonaților sau al stabilirii obligațiilor de plată pentru interconectare este permisă doar până la împlinirea unui termen de 3 ani de la data scadenței obligației de plată, iar, potrivit art. 5 alin. (3), furnizorul poate prelucra datele în vederea comercializării serviciilor sale sau furnizării de servicii cu valoare adăugată numai în măsura și pe durata necesară comercializării, respectiv furnizării acestor servicii, și numai cu consimțământul expres prealabil al abonatului sau al utilizatorului la care se referă datele respective, acesta putându-și retrace oricând consimțământul exprimat. De asemenea, potrivit art. 5 alin. (5), prelucrarea datelor de trafic poate fi efectuată numai de către persoanele care acționează sub autoritatea furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice

destinate publicului, având ca atribuții facturarea ori gestionarea traficului, relațiile cu clienții, detectarea fraudelor, comercializarea serviciilor de comunicații electronice sau furnizarea serviciilor cu valoare adăugată, și este permisă numai în măsura în care este necesară pentru îndeplinirea acestor atribuții. Așadar, datele de trafic pot fi prelucrate maximum 3 ani de la data scadenței obligației de plată corespunzătoare, adică până la sfârșitul perioadei în care factura poate fi urmărită, în acord cu termenul general de prescripție de 3 ani stabilit de art. 2.517 din Codul civil. De asemenea, potrivit art. 8 alin. (1) din Legea nr. 506/2004, prelucrarea datelor de localizare, altele decât datele de trafic, este permisă doar în anumite situații, și anume: datele în cauză sunt transformate în date anonime; cu consimțământul expres prealabil al utilizatorului sau al abonatului la care se referă datele respective, în măsura și pentru durata necesare furnizării unui serviciu cu valoare adăugată; atunci când serviciul cu valoare adăugată cu funcție de localizare are ca scop transmiterea unidirecțională și nediferențiată a unor informații către utilizatori.

37. Curtea a constatat că măsura legislativă prevăzută de art. 12¹ alin. (1) din Legea nr. 506/2004 nu impune o sarcină excesivă în raport cu obiectivul ce trebuie atins, din moment ce accesul organelor de urmărire penală la date este condiționat, în toate cazurile, de controlul prealabil efectuat de către o instanță, care poate refuza acest acces sau poate impune utilizarea lui la ceea ce este strict necesar pentru realizarea obiectivului urmărit. De altfel, în litigiul în cadrul căruia a fost invocată excepția de neconstituționalitate, instanța care a sesizat Curtea Constituțională, autoare a excepției, a reținut că, „având în vedere perioada scurtă de timp, de 10 zile, pentru care se cere transmiterea de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului a datelor de trafic, precum și individualizarea concretă a acestor date, respectiv indicarea postului telefonic, ca număr de apel, aferent cartelelor SIM ridicate cu ocazia percheziției, ingerința autorităților în drepturile fundamentale ale inculpatului este minimă și, totodată, necesară pentru buna desfășurare a procesului penal, respectiv pentru obținerea de probe care nu ar fi posibil de obținut altfel”.

38. Având în vedere toate acestea, Curtea a constatat, referitor la dispozițiile art. 12¹ alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 506/2004, că există garanții suficiente care să asigure o protecție eficientă împotriva abuzurilor și oricărui acces sau oricărei utilizări ilicite. Așadar, interesul individual în care primează ștergerea sau anonimizarea datelor de trafic, de identificare a echipamentului și de localizare, fără posibilitatea de acces al altor persoane sau autorități la acestea, se găsește în echilibru cu interesele generale ale societății. Astfel, ingerința în sfera drepturilor fundamentale privind viața intimă, familială și privată, secretul corespondenței și libertatea de exprimare, consacrate de art. 26, 28 și, respectiv, de art. 30 din Constituție, este justificată de scopul reglementării ca fiind unul legitim, iar limitarea acestor drepturi fundamentale este rezonabilă în raport cu obiectivul urmărit și nu tinde la transformarea acestor drepturi în unele iluzorii/teoretice.

39. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine modificarea acestei jurisprudențe, atât soluția, cât și considerentele deciziei mai sus menționate sunt aplicabile și în prezenta cauză.

40. În ceea ce privește dispozițiile art. 5 din Legea nr. 506/2004, criticate de autorul excepției de neconstituționalitate sub aspectul perioadei maxime de 3 ani în care pot fi stocate și prelucrate datele de trafic referitoare la abonați și la utilizatori ai serviciilor de comunicații electronice

destinate publicului, Curtea observă că *Directiva 2002/58/CE* a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 *nu prevede o perioadă maximă de timp* pentru care să poată fi stocate și prelucrate datele de trafic referitoare la abonați și la utilizatori. În acest sens, dispozițiile art. 15 paragraful 1 din *Directiva 2002/58/CE* prevăd că statele membre pot adopta măsuri legislative pentru a restrânge sfera de aplicare a drepturilor și obligațiilor prevăzute la art. 5 (referitoare la confidențialitatea comunicațiilor), art. 6 (referitoare la datele de transfer), art. 8 alin. (1), (2), (3) și (4) (referitoare la prezentarea și restricționarea identificării apelurilor și a liniilor de conectare) și art. 9 (referitoare la datele de localizare altele decât datele de transfer) din aceeași directivă, în cazul în care restrângerea lor constituie o măsură necesară, corespunzătoare și proporțională în cadrul unei societăți democratice pentru a proteja securitatea națională (de exemplu, siguranța statului), apărarea, siguranța publică sau pentru prevenirea, investigarea, detectarea și urmărirea penală a unor fapte penale sau a folosirii neautorizate a sistemelor de comunicații electronice, în conformitate cu art. 13 alin. (1) din *Directiva 95/46/CE*. Aceeași normă prevede că, în scopul anterior menționat, statele membre pot adopta, *inter alia*, măsuri legislative care să permită reținerea de date, pe perioadă limitată, pentru motivele mai sus arătate.

41. Aspectele anterior menționate au fost reținute, de altfel, și în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, care, prin Hotărârea din 21 decembrie 2016, pronunțată în cauzele conexe *Tele2 Sverige* (AB C-203/15) și *Secretary of State for the Home Department* (C-698/15), a decis că art. 15 alin. (1) din *Directiva 2002/58/CE* a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede, în scopul combaterii infracționalității, o *păstrare generalizată și nediferențiată* a ansamblului datelor de transfer și al datelor de localizare ale tuturor abonaților și utilizatorilor înregistrați în ceea ce privește toate mijloacele de comunicare electronică și, de asemenea, că aceeași dispoziție legală trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale care guvernează protecția și securitatea datelor de transfer și a datelor de localizare și în special *accesul autorităților naționale competente la datele păstrate, fără a limita acest acces*, în cadrul combaterii infracționalității, numai la combaterea infracționalității grave, fără a supune respectivul acces unui control prealabil din partea unei instanțe sau a unei autorități administrative independente și fără a impune ca datele în cauză să fie păstrate pe teritoriul Uniunii.

42. Prin Hotărârea din 21 decembrie 2016, precitată, paragraful 119, s-a reținut că reglementarea națională trebuie să se întemeieze pe criterii obiective pentru a defini împrejurările și condițiile în care trebuie să se acorde autorităților naționale competente accesul la datele abonaților sau ale utilizatorilor înregistrați. În această privință, accesul nu poate fi acordat, în principiu, în raport cu obiectivul de combatere a infracționalității, decât la datele persoanelor bănuite că ar pregăti, că ar săvârși sau că ar fi săvârșit o infracțiune gravă ori că ar fi implicate în orice mod într-o astfel de infracțiune (a se vedea prin analogie Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Hotărârea din 4 decembrie 2015, pronunțată în *Cauza Zakharov împotriva Rusiei*, paragraful 260). Cu toate acestea, în situații speciale, precum cele în care interese vitale privind securitatea națională, apărarea sau securitatea publică sunt amenințate prin activități teroriste, ar putea de asemenea să fie permis accesul la datele altor persoane în cazul în care există elemente obiective care permit să se considere că aceste date ar putea aduce, într-un caz concret, o contribuție efectivă la combaterea unor asemenea activități. De asemenea, s-a statuat, la paragraful 120 al aceleiași

hotărâri, că „în scopul de a garanta, în practică, deplina respectare a acestor condiții, este esențial ca accesul autorităților naționale competente la datele păstrate să fie, în principiu, cu excepția unor situații de urgență justificate corespunzător, condiționat de un control prealabil efectuat fie de o instanță, fie de o entitate administrativă independentă și ca decizia acestei instanțe sau a acestei entități să intervină în urma unei cereri motivate formulate de autoritățile respective, printre altele în cadrul unor proceduri de prevenire, de detectare sau de urmărire penală (a se vedea prin analogie, în ceea ce privește Directiva 2006/24/CE, Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 8 aprilie 2014, pronunțată în cauzele conexe *Digital Rights Ireland Ltd (C-293/12)* și *Kärntner Landesregierung (C-594/12)*, paragraful 62; a se vedea de asemenea prin analogie, în ceea ce privește art. 8 din Convenție, Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 ianuarie 2016, pronunțată în Cauza *Szabó și Vissy împotriva Ungariei*, paragrafele 77 și 80).

43. Raportând dispozițiile art. 5 din Legea nr. 506/2004 la exigențele astfel stabilite în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea constată că, deși perioada pentru care acestea prevăd posibilitatea stocării și prelucrării datelor de trafic referitoare la abonați și la utilizatori de către furnizorii rețelelor publice de comunicații electronice sau de către furnizorii serviciilor de comunicații electronice destinat publicului este una considerabilă, respectiv cea de maximum 3 ani, dispozițiile Legii nr. 506/2004 permit accesul la datele stocate în condiții pe care le reglementează în mod expres și limitativ, condiții ce respectă criteriile stabilite prin normele de drept european.

44. Astfel, dispozițiile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 506/2004 prevăd că furnizorul unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului poate prelucra datele ce constituie obiectul prezentei analize, în vederea comercializării serviciilor sale sau a furnizării de servicii cu valoare adăugată, numai în măsura și pe durata necesară comercializării, respectiv furnizării acestor servicii, și numai cu consimțământul expres prealabil al abonatului sau utilizatorului la care se referă datele respective, precum și faptul că abonatul sau, după caz, utilizatorul își poate retrage oricând consimțământul exprimat cu privire la prelucrarea datelor de trafic; alin. (4) al art. 5 anterior menționat prevede că furnizorul serviciului de comunicații electronice destinat publicului este obligat să informeze abonatul sau utilizatorul cu privire la categoriile de date de trafic care sunt prelucrate și la durata prelucrării acestora, informare care trebuie să aibă loc anterior obținerii consimțământului abonatului sau utilizatorului; art. 5 alin. (5) din Legea nr. 506/2004 reglementează faptul că prelucrarea datelor de trafic poate fi efectuată numai de către persoanele care acționează sub autoritatea furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului, având ca atribuții facturarea ori gestionarea traficului, relațiile cu clienții, detectarea fraudelor, comercializarea serviciilor de comunicații electronice sau furnizarea serviciilor cu valoare adăugată, și este permisă numai în măsura în care este necesară pentru îndeplinirea acestor atribuții.

45. De asemenea, dispozițiile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 506/2004 prevăd că prelucrarea datelor de localizare, altele decât datele de trafic, referitoare la utilizatorii sau abonații rețelelor publice de comunicații electronice sau ai serviciilor de comunicații electronice destinate publicului, atunci când este posibilă, este permisă numai în unul dintre următoarele cazuri: a) datele în cauză sunt transformate în date anonime; b) cu consimțământul expres prealabil al utilizatorului sau abonatului la care se referă datele respective, în măsura și pentru durata

necesare furnizării unui serviciu cu valoare adăugată; c) atunci când serviciul cu valoare adăugată cu funcție de localizare are ca scop transmiterea unidirecțională și nediferențiată a unor informații către utilizatori. Totodată, alin. (2) al articolului anterior menționat prevede că furnizorul serviciului de comunicații electronice destinat publicului are obligația de a pune la dispoziție utilizatorului sau abonatului, anterior obținerii consimțământului acestuia, în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. b), informații referitoare la: a) tipul de date de localizare, altele decât datele de trafic, care vor fi prelucrate; b) scopurile și durata prelucrării acestor date; c) eventuala transmitere a datelor către un terț, în scopul furnizării serviciului cu valoare adăugată. Alin. (3) al art. 8 din aceeași lege prevede că utilizatorii sau abonații care își dau consimțământul în vederea prelucrării datelor în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. b) au dreptul de a-și retrage oricând consimțământul exprimat cu privire la prelucrarea datelor sau de a refuza temporar prelucrarea datelor în cauză pentru fiecare conectare la rețea sau pentru fiecare transmitere a unei comunicări. Furnizorul serviciului de comunicații electronice destinat publicului are obligația de a pune la dispoziție utilizatorilor sau abonaților un procedeu simplu și gratuit pentru exercitarea acestor drepturi.

46. Nu în ultimul rând, art. 12¹ din Legea nr. 506/2004, intitulat „Accesul la date al autorităților”, prevede, la alin. (1) și (11), că datele de trafic, datele de identificare a echipamentului și datele de localizare sunt puse la dispoziția instanțelor de judecată sau a organelor de urmărire penală ori a organelor de stat cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale, cu autorizarea prealabilă a judecătorului stabilit potrivit legii, într-un termen de 48 de ore (de către furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului și furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, dar și de către furnizorii de servicii de găzduire electronică cu resurse IP, precum și furnizorii de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere). De asemenea, conform alin. (3) și (4) ale aceluiași art. 12¹, solicitările, respectiv răspunsurile formulate conform dispozițiilor legale anterior menționate, dacă sunt transmise în format electronic, se semnează cu o semnătură electronică calificată sau cu o semnătură electronică avansată creată cu un certificat pentru semnătură electronică emis de o autoritate sau o instituție publică din România, solicitările de transmitere a datelor fiind procesate în condiții de confidențialitate. Cu titlu de excepție, dispozițiile art. 12¹ alin. (5) și (6) din Legea nr. 506/2004 reglementează posibilitatea stocării datelor de trafic, de identificare a echipamentului și de localizare solicitate în condițiile prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol pentru o perioadă de 5 ani sau, după caz, până la pronunțarea unei hotărâri definitive a instanței de judecată, atunci când solicitarea formulată este însoțită ori urmată de o notificare cu privire la necesitatea menținerii lor, în scopul identificării și conservării probelor sau indiciilor temeinice, în cadrul investigațiilor pentru combaterea infracțiunilor ori în domeniul apărării și securității naționale, atât timp cât subzistă motivele care au stat la baza solicitării.

47. Toate dispozițiile legale anterior indicate reprezintă tot atâtea garanții ale stocării și prelucrării datelor reglementate prin textele criticate, precum și ale accesului la aceste date cu respectarea dreptului la viața intimă, familială și privată, la secretul corespondenței și la libertatea de exprimare.

48. Potrivit studiului de drept comparat realizat de către Curtea Constituțională în prezenta cauză, legislația statelor membre ale Uniunii Europene prevede, ca regulă, stocarea datelor de trafic de către furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului în scopul facturării, dar numai

până la efectuarea plății, cu excepția cazurilor în care factura este contestată sau clientul nu a plătit și operatorul economic caută să recupereze suma datorată, iar, ca excepție, stocarea datelor de trafic și localizare, în scopul investigării infracțiunilor și al asigurării securității publice, pentru perioade ce variază între 6 și 72 de luni. Potrivit aceluiași studiu, majoritatea legislațiilor țărilor analizate prevăd termene maxime de stocare a datelor de trafic de către furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului de 6 sau de 12 luni (a se vedea Bulgaria, Cehia, Cipru, Croația, Danemarca, Germania, Lituania, Luxemburg, Polonia, Slovacia), în timp ce mai puține dintre acestea reglementează termene de 2 ani (a se vedea Estonia, Irlanda, Malta și Spania). În mod excepțional, în Finlanda, date referitoare la condamnări penale pot fi stocate de către furnizorii de servicii de comunicații pentru cel mult 5 ani de la înregistrare, în Franța, informațiile referitoare la identitatea civilă a utilizatorilor pot fi stocate până la expirarea unui termen de 5 ani de la încetarea valabilității contractelor lor, în scopul urmăririi penale, prevenirii amenințărilor la adresa securității publice și apărării securității naționale, iar în Italia datele de trafic telefonic și online, precum și datele referitoare la apelurile fără răspuns pot fi stocate pentru o perioadă de 72 de luni.

49. Prin urmare, Curtea reține că perioada de timp pentru care pot fi stocate datele de trafic referitoare la abonați și la utilizatori de către furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului diferă în rândul statelor membre ale Uniunii Europene, cele care primează în asigurarea conformității legislațiilor interne ale statelor membre cu dreptul european fiind garanțiile pe care acestea le prevăd în scopul protejării drepturilor fundamentale ale abonaților și ale utilizatorilor, respectiv a dreptului la viață intimă, familială și privată și a secretului corespondenței.

50. Așadar, termenul maxim de stocare a datelor nu constituie, în sine, un criteriu în aprecierea caracterului constituțional al dispozițiilor legale care îl reglementează, acesta trebuind să fie coroborat cu garanțiile reglementate în vederea asigurării unei protecții adecvate a drepturilor fundamentale vizate de operațiunile de stocare a datelor de trafic referitoare la abonați și la utilizatorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

51. Or, în ceea ce privește termenul de 3 ani prevăzut de dispozițiile art. 5 din Legea nr. 506/2004, acesta este însoțit de

garanțiile mai sus menționate, respectiv acelea că datele de trafic referitoare la abonați și la utilizatori trebuie să fie șterse ori transformate în date anonime, atunci când nu mai sunt necesare la transmiterea unei comunicări, dar nu mai târziu de 3 ani de la data efectuării comunicării [art. 5 alin. (1)], existența consimțământului expres prealabil al abonatului sau utilizatorului, în cazul prelucrării datelor de trafic stocate, în vederea comercializării serviciilor sau a furnizării de servicii cu valoare adăugată [art. 5 alin. (3)], obligația informării abonatului sau utilizatorului cu privire la categoriile de date de trafic care sunt prelucrate și la durata prelucrării acestora [art. 5 alin. (4)], precum și faptul că prelucrarea datelor de trafic poate fi efectuată numai de către persoanele care acționează sub autoritatea furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului [art. 5 alin. (5)].

52. Pentru aceste considerente, Curtea reține că prin reglementarea termenului de 3 ani ca termen maxim pentru care pot fi stocate de către furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului datele de trafic referitoare la abonați și la utilizatori, prevederile art. 5 din Legea nr. 506/2004 nu contravin dispozițiilor constituționale referitoare la dreptul la viață intimă, familială și privată și la secretul corespondenței.

53. Având în vedere considerentele mai sus arătate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate reglementează cu claritate, precizie și previzibilitate condițiile în care furnizorii de servicii de comunicații electronice pot stoca datele de trafic ale abonaților și ale utilizatorilor, precum și drepturile și obligațiile persoanelor implicate în aceste raporturi cu caracter tehnic, motiv pentru care textele criticate sunt în acord cu prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

54. În ceea ce privește pretinsa încălcare prin dispozițiile legale criticate a prevederilor art. 30 din Constituție referitoare la libertatea de exprimare, Curtea reține că aceasta nu poate fi reținută, întrucât obligația furnizorilor de servicii de comunicații electronice de a stoca datele de trafic ale abonaților și ale utilizatorilor nu vizează conținutul comunicațiilor și, prin urmare, nu impiedică asupra deciziei acestora din urmă de a comunica în mod liber, în condițiile legii.

55. Referitor la invocarea, de către autorul excepției, a dreptului la un proces echitabil, Curtea reține că acesta nu este aplicabil în prezenta cauză.

56. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eugen Adrian Ionel în Dosarul nr. 25.905/3/2020/a1.5 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și constată că dispozițiile art. 5 și ale art. 12¹ alin. (1) din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 27 februarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru transpunerea art. 17 alin. (15) din Directiva (UE) 2024/1.275 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind performanța energetică a clădirilor și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. II.1 din Legea nr. 134/2025 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se interzice acordarea stimulentei financiare din fonduri publice pentru instalarea cazanelor autonome alimentate cu combustibili fosili.

Art. II. — În sensul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *cazan autonom alimentat cu combustibili fosili* — ansamblu format din corpul cazanului și arzător, destinat să transmită fluidelor căldura degajată prin arderea unui combustibil fosil, și care nu este combinat cu un alt generator de căldură ce utilizează energie din surse regenerabile. Sunt considerate cazane autonome alimentate cu combustibili fosili și cazanele alimentate cu gaz, dacă în momentul instalării acestora rețeaua locală de gaze transportă predominant gaze naturale. Nu sunt considerate cazane autonome sobele și sistemele de microcogenerare care produc energie electrică și termică la nivelul clădirii;

b) *sisteme de încălzire combinate* — sisteme care combină cel puțin două tipuri diferite de generatoare de căldură. Sistemele de încălzire combinate pot fi orice combinație de cazane cu pompe de căldură, cu energie solară hibridă și combinații ale acestor sisteme. Un sistem de încălzire combinat poate fi fabricat ca atare sau combinarea poate avea loc în momentul instalării sau la fața locului, ulterior instalării. Nu este considerat sistem de încălzire combinat sistemul de cocombustie care utilizează alți combustibili decât energia din surse regenerabile sau căldura reziduală;

c) *combustibil fosil* — combustibil din surse neregenerabile de energie pe bază de carbon, precum combustibilii solizi, gazele naturale și petrolul. Nu sunt considerați combustibili fosili biocombustibilii, combustibilii din biomasă și combustibilii din surse regenerabile de energie de origine nebiologică;

d) *energie din surse regenerabile* — energie definită potrivit dispozițiilor art. 3 pct. 43 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

e) *instalarea* — achiziționarea, asamblarea și punerea în funcțiune a unui cazan autonom;

f) *stimulente financiare* — sprijin economic acordat din fonduri publice de către autoritățile și instituțiile administrației publice centrale sau locale, precum și de către organisme prestatoare de servicii publice sub monitorizarea și controlul autorității administrației publice competente, pentru serviciile de interes economic general furnizate direct de către acestea. Sunt considerate stimulente financiare inclusiv granturi directe acordate cumpărătorilor, instalatorilor și părților terțe, instrumente financiare pentru economii de energie, precum fonduri de garantare, fonduri care vizează renovările aprofundate, fonduri care vizează renovările cu un prag minim semnificativ de economii de energie, subvenții, împrumuturi pentru eficiență energetică, scutiri/reduceri pentru impozitul pe clădiri, în cazul clădirilor ce au făcut obiectul unor lucrări de intervenție privind creșterea performanței energetice în scopul reducerii consumurilor energetice din surse convenționale prin instalarea de cazane autonome alimentate cu combustibili fosili, contracte de performanță energetică, contracte de garantare a economiilor de energie, împrumuturi cu dobânzi subvenționate de stat pentru

renovarea energetică a clădirilor, cote de impozitare reduse pentru lucrările de renovare energetică a clădirilor și materialele utilizate în cadrul acestora, scheme de finanțare pe bază de impozitare, scheme de finanțare pe bază de facturi. Stimulentele financiare de forma subvențiilor directe vizează atât utilizatorii finali, cât și producătorii, reprezentanții autorizați ai acestora, importatorii, distribuitorii cazanelor autonome alimentate cu combustibili fosili sau persoanele fizice sau juridice autorizate în condițiile Legii nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, implicați în instalarea cazanelor autonome alimentate cu combustibili fosili. Procedurile de achiziții publice și/sau contractele de achiziții publice realizate pentru sistemele de încălzire din clădirile deținute de către autoritățile și instituțiile administrației publice centrale sau locale finanțate integral sau parțial din bugetul de stat sau din bugetele locale, în condițiile în care astfel de contracte reflectă condițiile pieței și nu includ nicio formă de subvenție, nu sunt considerate ca făcând parte din categoria stimulentei financiare.

Art. III. — (1) Prin excepție de la dispozițiile art. I, acordarea de stimulente financiare din fonduri publice este permisă și după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe pentru:

a) activități de întreținere, reparare sau dezafectare a cazanelor autonome alimentate cu combustibili fosili;

b) instalarea unor sisteme de automatizare și control al clădirilor, în cadrul sistemelor de încălzire alimentate de cazane autonome pe bază de combustibili fosili;

c) instalarea cazanelor autonome alimentate cu gaze naturale în situația în care, în momentul instalării cazanului, rețeaua locală de gaze naturale vehiculează gaze din surse regenerabile de energie;

d) instalarea sistemelor de încălzire combinate care utilizează o pondere de energie din surse regenerabile, proporțional cu măsura în care sursele regenerabile de energie sunt utilizate în sistemul combinat;

e) activități legate de tranziția la utilizarea în cazane a gazelor din surse regenerabile de energie, precum modernizarea sistemului de distribuție din interiorul clădirii, de racordare la rețeaua de gaze, de combinare a sistemului la fața locului, realizată ulterior instalării;

f) abordarea accesibilității energiei prin sprijinul acordat pentru prețurile de consum, tarifele sociale sau pentru venitul pentru încălzirea cu combustibili fosili, atât timp cât sprijinul nu se referă la instalarea cazanului;

g) stimulentele financiare acordate și comunicate beneficiarilor finali de către autoritățile competente înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) În cazul în care beneficiarul stimulentei financiare este o întreprindere în sensul definit de legislația privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, acordarea de stimulente financiare din fonduri publice pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a)-e) este permisă și după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, cu condiția ca aceste stimulente să fie acordate sub forma unor ajutoare de stat, cu respectarea normelor europene

și naționale aplicabile în domeniu, potrivit prevederilor Comunicării Comisiei C/2024/6.206 privind eliminarea treptată a stimulentele financiare pentru cazanele autonome alimentate cu combustibili fosili, în temeiul Directivei reformate privind performanța energetică a clădirilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, din 18 octombrie 2024.

Art. IV. — (1) În vederea acordării stimulentele financiare de către autoritățile competente, pentru sistemele menționate la art. III alin. (1) lit. c), este necesar să se facă dovada că prin rețeaua locală de gaze naturale se vehiculează gaze din surse regenerabile de energie.

(2) Metodologia de determinare și de monitorizare a procentului de combustibil din surse regenerabile de energie menționat la alin. (1) se elaborează de către operatorul sistemului prin care se vehiculează gaze din surse regenerabile, în termen de 12 luni de la data în care cadrul legal național permite injectia de gaze din surse regenerabile în rețeaua de distribuție a gazelor naturale, și se aprobă prin ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(3) Procentul determinat prin metodologia menționată la alin. (2) se comunică utilizatorilor finali prin modalitățile stabilite prin contractul de furnizare a gazelor naturale, la cerere și/sau prin menționarea acestuia în factură/anexa la factură, după caz.

Art. V. — (1) Stimulentele financiare pentru sistemele menționate la art. III alin. (1) lit. d) se acordă diferențiat, după cum urmează:

a) pentru sistemele de încălzire combinate, pentru care combinarea se face la fața locului, finanțarea se acordă numai pentru elementele legate de generatorul suplimentar de căldură din surse regenerabile și/sau pentru elementele special utilizate pentru a gestiona interacțiunile tehnologiilor componente;

b) pentru sistemele de încălzire combinate, fabricate și comercializate ca atare, finanțarea se poate acorda pentru întreg sistemul, proporțional cu ponderea energiei din surse regenerabile utilizate în sistemul de încălzire hibrid.

(2) Ponderea de energie din surse regenerabile utilizată în sistemele de încălzire combinate pentru care este permisă acordarea de stimulente financiare din fonduri publice se stabilește, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, prin hotărâre a Guvernului.

Art. VI. — Sunt permise acordarea de stimulente financiare pentru cazanele autonome alimentate cu combustibili din surse regenerabile de energie, care nu sunt legate la o rețea locală, cu respectarea condițiilor privind asigurarea la instalare, și menținerea pe toată durata de viață a acestora a alimentării cu combustibili din surse regenerabile de energie.

Art. VII. — (1) Obligația privind monitorizarea respectării cerințelor prevăzute la art. IV-VI, pe întreaga durată de viață a cazanelor pentru care se acordă stimulentele financiare, revine autorității competente responsabile pentru acordarea acestora.

(2) În cazul în care autoritatea competentă responsabilă pentru acordarea stimulentele financiare în procesul de monitorizare constată, în baza analizării rapoartelor de inspecție periodică a cazanelor efectuată în conformitate cu prevederile Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, că nu mai sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alin. (1), dispune, conform prevederilor referitoare la acordarea ajutorului de stat, recuperarea totală sau parțială a stimulentele acordate beneficiarului menționat la art. III alin. (2).

Art. VIII. — (1) Prevederile art. I nu se aplică în situația în care stimulentele financiare acordate pentru investițiile ce privesc cazanele autonome alimentate cu combustibili fosili îndeplinesc cumulativ următoarele două condiții:

a) sunt finanțate în cadrul:

(i) Planului național de redresare și reziliență al României, adoptat prin Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 3 noiembrie 2021 de aprobare a evaluării planului de redresare și reziliență al României, modificată prin Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 11 decembrie 2023 (CID);

(ii) Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală FEADR, pentru investițiile în dezvoltarea rurală care fac parte din Planul strategic PAC 2023-2027, în condițiile prevăzute de art. 73 din Regulamentul (UE) 2021/2.115 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează a fi elaborate de statele membre în cadrul politicii agricole comune (planurile strategice PAC) și finanțate de Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1.305/2013 și (UE) nr. 1.307/2013;

b) fac parte din programele naționale sau regionale menționate la lit. a), care au fost adoptate înainte de data de 1 ianuarie 2025, indiferent de momentul în care se desfășoară apelul de proiecte sau se depune cererea de finanțare.

(2) Prevederile art. I nu se aplică în situația în care stimulentele financiare acordate pentru investițiile ce privesc cazanele autonome alimentate cu combustibili fosili sunt finanțate în cadrul Fondului european de dezvoltare regională FEDR și Fondului de coeziune, pentru investițiile în înlocuirea sistemelor de încălzire cu ardere pe bază de combustibili fosili solizi, și anume cărbune, turbă, lignit, șisturi bituminoase, cu sistem de încălzire cu ardere pe bază de gaz natural, și îndeplinesc cumulativ următoarele două condiții:

a) fac parte dintr-un program național sau regional al politicii de coeziune 2021-2027 adoptat înainte de data de 1 ianuarie 2025 sau dintr-un program național sau regional al politicii de coeziune 2021-2027 pentru care cererea de modificare a programului în vederea includerii acestei categorii de investiții a fost depusă înainte de data de 1 ianuarie 2025 și aprobată ulterior;

b) sunt eligibile pentru sprijin în cadrul Fondului european de dezvoltare regională FEDR și/sau al Fondului de coeziune, în conformitate cu art. 7 alin. (1) lit. h) pct. (i) și alin. (4) din Regulamentul (UE) 2021/1.058 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 privind Fondul european de dezvoltare regională și Fondul de coeziune.

Art. IX. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, finanțarea lucrărilor de intervenție pentru creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe ce vizează înlocuirea cazanului și/sau arzătorului din centrala termică de bloc/scară, eligibile în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările și completările ulterioare, se face cu respectarea prevederilor art. I-VIII.

Art. X. — Prevederile art. IX nu se aplică obiectivelor/proiectelor de investiții pentru care, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației a încheiat contracte de finanțare multianuale cu coordonatorii locali, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. XI. — Prin excepție de la prevederile art. X, prevederile art. I-VIII se pot aplica și obiectivelor/proiectelor de investiții pentru care, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației a încheiat contracte de finanțare multianuale, la solicitarea coordonatorilor locali.

Art. XII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 12 martie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) blocurile de locuințe expertizate tehnic și încadrate în clasa de risc seismic Rsl sau RslI prin raport de expertiză

tehnică, la care nu s-au executat sau se află în curs de execuție lucrări de intervenție pentru creșterea nivelului de siguranță la acțiuni seismice a construcției existente.”

2. La articolul 11 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) locuințele expertizate tehnic și încadrate în clasa de risc seismic Rsl sau RslI prin raport de expertiză tehnică, la care nu s-au executat sau se află în curs de execuție lucrări de intervenție pentru creșterea nivelului de siguranță la acțiuni seismice a construcției existente.”

3. La articolul 3, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) Blocurile de locuințe și/sau locuințele expertizate tehnic și încadrate în clasa de risc seismic Rsl sau RslI prin raport de expertiză tehnică se includ în programele locale numai după executarea lucrărilor de intervenție în scopul creșterii nivelului de siguranță la acțiuni seismice a acestora.”

4. La articolul 16 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) În limita creditelor de angajament și a creditelor bugetare aprobate anual cu această destinație, prevăzute în legea bugetară anuală, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației:”

5. La articolul 17, alineatele (3)-(6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În situația epuizării creditelor bugetare disponibile în anul în curs, prevăzute în bugetul ministerului cu această destinație, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației înștiințează beneficiarii contractelor de finanțare prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. b) cu privire la aceasta.

(4) După primirea înștiințării prevăzute la alin. (3), beneficiarii dispun măsurile necesare evitării înregistrării de arierate sau continuă implementarea obiectivelor de investiții din surse proprii sau alte surse legal constituite.

(5) După înștiințarea beneficiarilor în conformitate cu alin. (3), în situația suplimentării creditelor bugetare pentru anul în curs, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației anunță beneficiarii cu privire la reluarea transferurilor de sume în condițiile alin. (1) și, după caz, cu privire la epuizarea creditelor bugetare suplimentare.

(6) În perioada de valabilitate a contractelor de finanțare multianuală, în situația în care coordonatorii locali prevăzuți la alin. (1) decontează sumele aferente contribuției de la bugetul de stat din surse proprii sau alte surse legal constituite, au dreptul să solicite recuperarea acestora la Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, care transferă aceste sume în limita creditelor bugetare aprobate în buget cu această destinație, în condițiile prevăzute la alin. (1).”

6. La articolul 17, după alineatul (6) se introduc trei noi alineate, alin. (7)-(9), cu următorul cuprins:

„(7) Pe perioada de derulare a contractelor de finanțare încheiate conform prevederilor art. 16 alin. (1) lit. b), în situația în care solicitările de transfer depuse conform prevederilor alin. (1) și (6) depășesc nivelul creditelor bugetare aprobate prin legea bugetară anuală pentru anul în curs, sumele aferente acestora se transferă de către Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu prioritate, în anul bugetar următor, în ordinea cronologică de înregistrare în anul anterior a solicitării de transfer al sumelor aferente cotei-părți prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a), necesare pentru decontarea lucrărilor de intervenție executate.

(8) În situația în care durata contractelor de finanțare prelungite în condițiile art. 16 alin. (3) încetează, iar solicitările de transfer depuse la Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației în perioada de valabilitate a contractului de finanțare, conform prevederilor alin. (1) și (6), depășesc nivelul creditelor bugetare aprobat prin legea bugetară anuală pentru anul în curs, plata acestora se realizează în condițiile alin. (7) și ale art. 28¹ din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Coordonatorii locali prevăzuți la alin. (1), în baza contractelor de finanțare, cuprind în bugetul propriu credite bugetare estimate în funcție de graficele de execuție a livrării de bunuri, prestării de servicii, execuției de lucrări.”

Art. XIII. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației actualizează Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației nr. 625/2023.

Art. XIV. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, finanțarea lucrărilor de intervenții privind reabilitarea termică, ce vizează înlocuirea centralei termice de bloc/scară, respectiv a centralei termice aferente locuinței unifamiliale, prevăzute la art. 3 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2010 privind reabilitarea termică a clădirilor de locuit cu finanțare prin credite bancare cu garanție guvernamentală, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 76/2011, acordată în baza aceleiași ordonanțe de urgență, se face cu respectarea prevederilor art. I-VIII.

*

Prezenta ordonanță transpune prevederile art. 17 alin. (15) din Directiva (UE) 2024/1.275 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind performanța energetică a clădirilor (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, din 8 mai 2024.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Tánczos Barna

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Marin Țole,

secretar de stat

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Dragoș-Nicolae Pîslaru

Ministrul afacerilor externe,

Oana-Silvia Țoiu

Ministrul energiei,

Bogdan-Gruia Ivan

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind acceptarea de către statul român a donației unui bun mobil, ca operațiune compensatorie, din partea Harris Global Communications Inc și darea în administrarea Ministerului Apărării Naționale a acestui bun

Având în vedere prevederile art. 362 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 1.011 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 291 alin. (1) lit. b) și alin. (2), art. 299 și art. 364¹ alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se acceptă, pentru statul român, donația bunului mobil cu valoarea totală de piață de 1.920.013,00 USD, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, făcută de către Harris Global Communications Inc din Statele Unite ale Americii, ca operațiune compensatorie.

Art. 2. — Ministerul Apărării Naționale, prin Unitatea Militară 01829 București, îndeplinește formalitățile de acceptare a donației în numele statului român.

Art. 3. — (1) Bunul prevăzut în anexă devine proprietate privată a statului la data autentificării contractului de donație și se dă în administrarea Ministerului Apărării Naționale începând cu aceeași dată, cu destinația utilizării de către Ministerul Apărării Naționale în activitățile specifice.

(2) Predarea-primirea bunului prevăzut în anexă se face în termenul stabilit de părți în cadrul contractului de donație.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,
Liviu-Ionuț Moșteanu

București, 21 august 2025.
Nr. 679.

ANEXĂ

DESCRIEREA
bunului mobil pentru care se acceptă donația făcută statului român, pentru Ministerul Apărării Naționale, de către Harris Global Communications Inc, ca operațiune compensatorie

Denumirea/Compunerea bunului mobil	Titlul obligației de compensare	Valoarea bunului cu TVA/Valoarea de piață (USD)
Sistem-pilot pentru modernizarea rețelei radio a bazelor aeriene Compunere: — stație radio multiband RF-7850M-50W; — sistem de comandă la distanță ATC; — complet antenă; — complet electroalimentare; — complet antenă dislocabilă.	Acordul de compensare nr. 480 din 15.03.2024	1.920.013,00

NOTĂ:
Valoarea în lei a bunului donat se determină pe baza cursului de schimb valutar al Băncii Naționale a României, valabil în ziua încheierii contractului de donație.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru aprobarea plății contribuției voluntare a României
către Fondul voluntar al NATO privind Pachetul de asistență
cuprinzătoare pentru Ucraina (NATO — Ukraine
Comprehensive Assistance Package Trust Fund)

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2016 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 336/2023,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata contribuției voluntare a României, în cuantum de 33.025 USD, către Fondul voluntar al NATO privind Pachetul de asistență cuprinzătoare pentru Ucraina (NATO — Ukraine Comprehensive Assistance Package Trust Fund), fond voluntar al Organizației Tratatului Atlanticului de Nord (denumită în continuare *NATO*), prin redirecționarea sumei rămase nealocată aferente contribuției României la Fondul voluntar al NATO pentru susținerea Armatei Naționale Afgane (Afghan National Army Trust Fund — ANA TF).

Art. 2. — Echivalentul în euro al sumei prevăzute la art. 1 se va calcula pe baza cursului oficial de schimb USD/EUR stabilit de Banca Națională a României, valabil la data efectuării plății.

Art. 3. — Sumele reziduale, necheltuite pentru contribuția prevăzută la art. 1, vor fi direcționate către alte fonduri voluntare ale NATO, prin hotărâre a Guvernului, în condițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2016 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 336/2023, în funcție de interesele de politică externă și de securitate ale României.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul apărării naționale,

Liviu-Ionuț Moșteanu

Ministrul afacerilor externe,

Oana-Silvia Țoiu

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind acordarea autorizării pentru Societatea pentru Servicii de Telecomunicații și Tehnologia Informației în Rețelele Electrice de Transport „TELETRANS” — S.A. privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G**

Având în vedere Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 94 din 13 august 2025 privind avizarea solicitării pentru obținerea autorizării de utilizare a echipamentelor de infrastructură 5G, depusă de către Societatea pentru Servicii de Telecomunicații și Tehnologia Informației în Rețelele Electrice de Transport „TELETRANS” — S.A.,

în temeiul prevederilor art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 alin. (2) din Legea nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se acordă Societății pentru Servicii de Telecomunicații și Tehnologia Informației în Rețelele Electrice de Transport „TELETRANS” — S.A. autorizarea privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G, în condițiile în care tehnologiile, echipamentele sau produsele software comercializate sub numele sau marca sa provin de la operatori economici avizați în temeiul Legii nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 22 august 2025.

Nr. 429.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea unei finanțări pentru plata drepturilor salariale restante aferente lunilor mai și iunie 2025 pentru lucrările de închidere executate în această perioadă la minele necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan din cadrul Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A., în conformitate cu Planul de închideri mine, actualizat aferent perioadei 2023-2032, autorizat de către Comisia Europeană prin Decizia C (2024) 7.896 final, și cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huilă necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan

Având în vedere:

— prevederile art. 3 și ale art. 5 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huilă necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan;

— necesitatea implementării Planului de închideri mine, actualizat aferent perioadei 2023-2032, autorizat de către Comisia Europeană prin Decizia C (2024) 7.896 final din 15.11.2024 privind ajutorul de stat SA 111282 (2024/NN) — România — Ajutor pentru închiderea minelor necompetitive din Valea Jiului;

— Normele metodologice privind aspectele procedurale pentru acordarea ajutorului de stat, a modelului de decont privind costurile care urmează să fie acordate de la bugetul de stat, monitorizarea, evaluarea și controlul utilizării ajutorului de stat acordat Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huiă necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan, aprobate prin Ordinul ministrului energiei nr. 371/2025;

— Adresa Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. nr. DG 6.794 din 14.07.2025 cuprinzând decontul privind costurile care urmează să fie acordate de la bugetul de stat în luna iulie 2025 pentru lucrările executate în perioada ianuarie-mai 2025 și estimate pentru luna iunie 2025, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huiă necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan;

— Adresa Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. nr. DG 8.165 din 3.08.2025, cuprinzând decontul privind costurile care urmează să fie acordate de la bugetul de stat în luna iunie 2025 pentru lucrările executate în perioada ianuarie-iunie 2025 și estimate pentru luna iulie 2025, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huiă necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan;

— prevederile art. XVII alin. (16) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare;

— dispozițiile art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 42/2025 pentru completarea art. XVII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative;

— Referatul de aprobare nr. 250.941 din 22.08.2025 a proiectului de ordin pentru aprobarea valorii finanțării sumei de 49.974 mii lei pentru plata drepturilor salariale restante aferente lunilor mai și iunie 2025 pentru lucrările de închidere executate la minele necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan, în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2025,

în temeiul art. II alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 42/2025 și al art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 316/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă finanțarea sumei de 50.000 mii lei pentru plata drepturilor salariale restante aferente lunilor mai și iunie 2025 pentru lucrările de închidere executate în această perioadă la minele necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan din cadrul Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A., în conformitate cu Planul de închideri mine, actualizat aferent perioadei 2023-2032, autorizat de către Comisia Europeană prin Decizia C (2024) 7.896 final din 15 noiembrie 2024 privind ajutorul de stat SA 111282 (2024/NN) — România — Ajutor pentru închiderea minelor necompetitive din Valea Jiului, și cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2025 privind instituirea cadrului legal pentru acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a minelor de huiă necompetitive Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan, după cum urmează:

a) suma de 12.700,08 mii lei pentru plata drepturilor salariale restante aferente lunii mai 2025, în baza Decontului nr. DG 5.834 din 12.06.2025 al Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. privind costurile care urmează să fie acordate de la bugetul de stat

în luna iunie 2025 pentru lucrările executate în perioada ianuarie-aprilie 2025 și estimate pentru luna mai 2025, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2025;

b) suma de 24.843,00 mii lei pentru plata drepturilor salariale restante aferente lunii iunie 2025, în baza Decontului nr. DG 6.794 din 14.07.2025 al Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. privind costurile care urmează să fie acordate de la bugetul de stat în luna iunie 2025 pentru lucrările executate în perioada ianuarie-mai 2025 și estimate pentru luna iunie 2025, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2025;

c) suma de 12.456,92 mii lei pentru plata parțială a drepturilor salariale preliminate pentru luna iulie, conform Decontului nr. DG 8.165 din 13.08.2025 al Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A.

Art. 2. — Direcția generală politici energetice și Direcția generală investiții vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul energiei,
Bogdan-Gruia Ivan

București, 22 august 2025.
Nr. 845.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

